

מדוע מעלימה המישטרה את שמותיהם של המיליונרים שהבריתו הון לשווייץ? מדוע אינה עוצרת אותם ואינה מעמידה אותם לדין?

הברית המיליונרים

השודר זילברברג ופרקליט דיבאי מסירת מידע

הפרטים של זילברברג, היה מי שדאג לפנות למישטרה ולהצביע על העובדות.

למרות שהם תושבי שווייץ כבר עשרים שנה, וזכו באזרחות שווייץ, לא ויתרו בני-הזוג על אזרחותם הישראלית, ושמרו על קשרים הדוקים עם המדינה. עד היום שפתם היא עברית, וגם הפתקים שהחליפו ביניהם במהלך הדיון הישטרי נכתבו בעברית רהוטה. מבחינה פורמלית, הם נחשבים לי תושבי חוץ, ותעודת-הזהות הישראלית נלקחה מהם, אבל הם גידלו גם את ילדיהם כציונים, ולכן כאשר פרצה מלחמת יום-הכיפורים, מיהר בנם לחזור ארצה להילחם. הוא נהרג במלחמה.

מאז, באים בני-הזוג לישראל פעמיים בשנה, ביום-הכיפורים וביום-העצמאות, כדי לעלות על קיברו של בנם.

השנה, כאשר ירדו מהמטוס ערב ראש-השנה, חיכו להם בנמל התעופה אנשי של בנימין זיגל, ולקחו אותם מיד לחקירה. השניים נחקרו על עסקי החברה בשווייץ, על זהות הלקוחות הישראליים, ועל סכומי הכסף שהועברו לחברה מישראל. בין המיסמכים שנתגלו אצלם בעת החיפוש, נמצאו אצל הבן מיסמכים שונים של החברה, שבהם מפורטים בקוד מיספרי חשבוניות-בנק בשווייץ, ופעולות שונות של השקעות שנעשו עבור הלקוחות. נמצאה גם רשימה בכי-תבירו של זילברברג, ובה 32 שמות, ולידם רישומים פיננסיים שונים. אולם חלק גדול משמות אלה היו מצויינים רק בשם פרטי או שם-מישפחה, ואחדים פנקס בלבד. אצל האשה נמצא פנקס טלפון פרטי, וחלק מהשמות שנתגלו בפנקס זה היו זהים לאחדים מן השמות ברשימתו של הבעל.

למרות חקירה, שנמשכה עד ה שעות הקטנות, לא נעצרו בני-הזוג, ונשלחו לביתם. הם הוזמנו להמשך החקירה למחרת. באותו לילה ראשון שיתף זילברברג פעור לה עם חוקריו. הוא הסביר להם פרטים על מהות עסקיו, על פעילותיה של החברה, וגם ענה על שאלות שונות בקשר ללקוחות ישראליים. המישטרה חקרה כד בכך באותו לילה ראשון מיספר חשבויות דים שהתגלו לה באותה הלשנה. הישראלים הללו, החשודים בכך שהבריתו כספים והעבירות לטי פולו של זילברברג בשווייץ, נהר קרו יחד עם בני-הזוג, ואחר-כך עימתו החוקרים את עדויות הישראליים עם אלה של זילברברג וביקשו את תגובתו. המישטרה היתה מרוצה משיתוף הפעולה של השווייצים.

אך למחרת כבר הופיעו בני-הזוג במישטרה בליוויית עורך-דין. במשך הלילה הספיקו להתקשר לעורך-הדין דויד ליבאי, והוא הצטרף אליהם בדרכם למישטרה. כי אשר ניסו הפעם לחקור את הבני-קאי, הוא הסביר כי לפי חוקי שווייץ אסור לו לגלות סודות פני-נסיים של לקוחות. מעשה כזה הוא אחת העבירות החמורות על פי חוקי שווייץ ונקרא שם ריגול. זה חמור שם כמו עבירות ביטחוןיות בישראל, ציין עורך-דין ליבאי, שוודא את הדבר עם עורך-דין שווייצים.

מאותו יום עמד זילברברג על זכות השתיקה, ולא אמר מילה נוספת למישטרה. אולם כבר באותו ערב ראשון העיד אחד הישראליים שנחקרו, כי את הכספים שהבריתו לשווייץ העביר לשם עלי-

כעשרים שנה. הבעל החל את עבירתו כמנהל חברת-בת של בנק לאומי-ישראלי בציריך. אחרי שנים אחדות פרש מבל"ל, ופתח חברה להשקעות בשווייץ. מהר מאוד הסתבר כי האיש גבה-הקומה הוא אשף פיננסי. הוא יודע לעשות כסף מניירות, הגדיר זאת הסניגור, פרופסור דויד ליבאי, בביטחון-המישטרה.

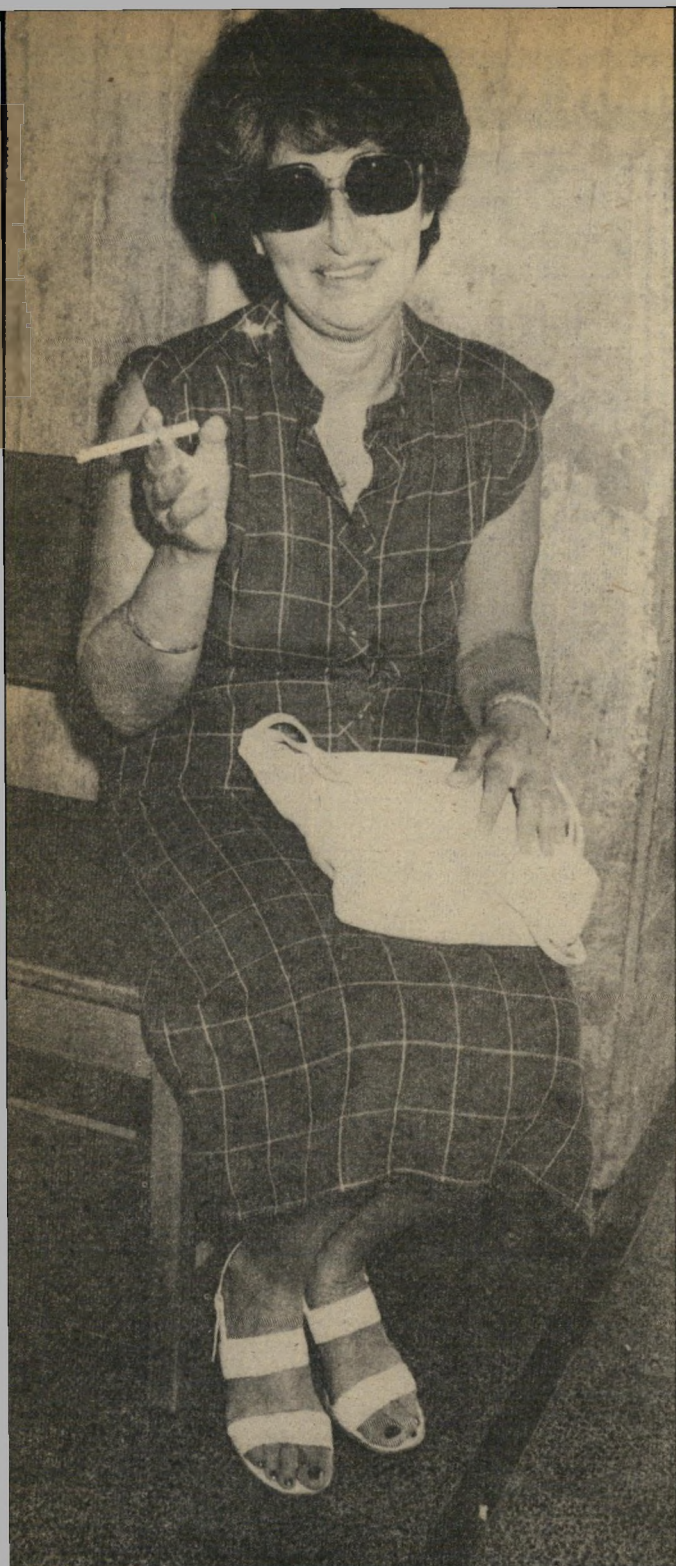
שמות בקודים

יוון שעבד עם בנק-לאומי, היו לו הרבה קשרים עם אנשי-עסקים ישראלים, וחלק מהם הפכו ללקוחותיו בחברה החדשה. אפשר רק לשער, כי היה מי שהתרגו, כי כספים שעברו קודם בכנקים ישראלים, עברו לעסקיו

דמה היה השבוע בבית המישטרה כי המישטרה הפכה את היוצרות. תחת לעצור ולחקור את הישראלים החשודים כי הבריתו מיליוני דולרים לשווייץ, עיכבה המישטרה את יציאתם מן הארץ של ישראל זילברברג, המנהל חברת השקעות בציריך ושל אשתו, זהבה. שמותיהם של הישראלים המבריחים נשארו אסורים לפירי-סום, עלי-פי בקשתו של סניצ-עדי אל אלופי, קצין המישטרה ממחלקת-ההונאה.

אחרי כל ההליכים בעניין ההבריתו, גזמה כי מדינת-ישראל מעוניינת אך ורק בהחזרת הכספים מחוץ-לארץ, ואין לה כל עניין בהענשתם של המבריחים, או בהפחיתם של עבריינים אחרים מיסוגם.

ישראל וזהבה זילברברג הם ישראלים שעזבו את הארץ לפני

חשודה זילברברג בבית-המישטרה כחוקה כריגול

ידי בני-הזוג, שהם ידידים ותיקים שלו. מכיון שהזוג זילברברג הם תושבי-חוץ, לא חלים עליהם כל האיסורים של תקנות מטבע-יור הישראליות, ולכן אין כל עבירה בכך שניהלו בשווייץ עסקי כספים במטבע שהוברח מישראל. אולם אם הם עזרו להבריתו כספים אלה במנו ידיהם הרי עברו עבירה על החוק הישראלי. מאז היה למישטרה גם חשד לעבירה של בני-הזוג.

הצעה

מפתח

אולם למרות זאת לא נעצרו השניים מעולם, והיו חופשיים במשך השבועיים האחרונים. במשך זמן זה ניסתה המישטרה לפענח את רשימת השמות ולגלות את האנשים, היא גם ניסתה לפצה את הקודים של הבנקים השווייצים ולקבל את מצב החשבונות שם. אולם בשני דברים אלה סירב זילברברג בתוקף לעזור למישטרה. וא הציע לו זיגל הצעה מפתה, כדי לעזור ללקוחותיו.

זיגל הציע כי כל אחד מהם שיתייצב במישטרה מרצונו החופשי, יצהיר על הכספים שיש לו בשווייץ ויבטיח להעבירם ארצה,

יוכל לעשות זאת תמורת כופר שלא יעלה על 30 אחוז. יתרת הכסף תועבר לחשבוננו בישראל ולא תוחרם, והוא לא יועמד לדין. זילברברג התבקש להעביר ללקוחותיו את המסר הזה. זיגל הביטח לו ולסניגורו חגיגית, כי אשר יעקבו אחרי זילברברג כאשר יבקר את לקוחותיו.

למרות שסרב בתוקף לשתף פעור לה עם המישטרה, הסכים זילברברג לעשות כבקשתו של זיגל. הוא ביקר את לקוחותיו, והציע להם את ההצעה המפתה. אולם רק שלושה אנשים הגיעו למישטרה בעיקבות מהלך זה. מסתבר, כי לאחרים יש דאגות נוספות. זיגל מבטיח חסינות מתביעה פלילית על עבירות מטבע, אולם כאשר יחזרו כספים אלה לישראל, יתעוררו שילטונות מסי-הכנסה ואולי גם שילטונות מסי-ערך מוסף, ויהיו ענייניו במקורם של כספים אלה. מאחר שרוב הסכומים הם כסף שחור, שלא שולם עליו מסי-הכנסה, יהיה על הלקוחות לתת את הדין גם בעבירה זו, שעליה לא הבטיח זיגל חסינות.

כרגע לא ברור להיכן הגיעה החקירה. ידוע כי פיענוח שמות הלקוחות בלי עזרתו של זילברברג, שכתב אותם בקיצורים וקר (המשך בעמוד 63)